

Viering 12 juni 2021.

Thema: Brood voor onderweg.

(Er zijn voor het eerst weer kerkgangers, maar nog geen samenzang en ook geen fysiek brood delen)

Voorgangers: Feike Weeda (de Kapel) en Frank Bockholts

Cantor: Wim Delhaes

Pianist Marie-Astrid Vermaas

Techniek: Jeroen Kok

Lichtje: Mary Roelofs

Paaskaars brandt

Muziek

Mededelingen

Klankschaal

Oasekaars aansteken

Welkom

Van harte welkom. Wat fijn dat we weer samen kunnen zijn in deze vertrouwde ruimte. Natuurlijk ook welkom aan de thuiszitters. Mooi dat we ook op deze manier Gods aanwezigheid samen kunnen vieren. In de naam van de Vader, de Zoon en de heilige Geest.

Voor jullie hier in de kerk voelt het goed om elkaar weer te zien, maar ook voor ons als voorgangers is het weer fijn om publiek te hebben en niet in een lege ruimte tegen een camera te praten.

We zijn vandaag ook samen met een aantal mensen vanuit geloofsgemeenschap de Kapel en komen daarmee onze intentie na om elkaar te steunen en ervaringen uit te wisselen. Feike Weeda zal namens de Kapel in deze viering mee voorgaan. We hebben dit ook samen voorbereid.

Ook welkom aan onze gastpianiste Marie-Astrid, zij is de pianiste van de Kapel, maar sommigen kennen haar ook als pianiste bij de Leerhuisvieringen.

Zo wordt het deze eerste viering een echt samenzijn. Allemaal een fijne viering gewenst.

Inleiding

Het gaat steeds beter en we mogen steeds meer. Toch ontbreekt er in deze Oaseviering nog iets heel belangrijks. We kunnen nog niet echt het brood delen zoals we dat deden, al weer lang geleden. Dat brood delen is heel symbolisch. Wij noemen dat brood voor onderweg. De oase is om na een tocht door 'de woestijn van alle dag' tot rust te komen, te eten en te drinken om daarna weer sterk genoeg te zijn om aan de volgende etappe te beginnen. De lezingen van vandaag geven aan dat brood voor onderweg een heel speciale betekenis. In de eerste lezing laat God zien dat als je in hem gelooft er altijd voldoende voedsel zal zijn om op zijn weg vooruit te kunnen. In de andere lezing zegt Jezus: ik ben het brood dat leven geeft. Wie dit eet zal eeuwig leven. Hoe betekenisvol is dit?

Het thema van deze viering ligt dan voor de hand: Brood voor onderweg.

Oase heeft deze betekenis gekozen voor brood delen zoals we dat normaal gesproken doen. Hopelijk kan dat volgende keer weer.

Openingslied: GvL 647 Wees hier aanwezig

Gebod

Goede God,
zie ons hier en zie hen, die thuis deze viering mee volgen,
uw mensen, een kleine groep van velen,
kostbaar in uw ogen en verdoofd soms
door alles wat in onze wereld mensen overkomt,
dankzij vaccinaties en versoepelingen
mogen we elkaar nu weer echt ontmoeten bij u.
Wij weten en kennen uw Naam die een leven lang met mensen meegaat
en nog daarna.
Wees bij ons en geef ons kracht vanuit uw woord
aan allen op onze aarde tot uw en ons geluk.
Amen.

Aansteken vredeskaars en Vredewens

Lieve God,
Door uw Zoon werd ons geen gemakkelijke vrede toegezegd,
maar een vrede die onthult en mooi maakt,
als een storm die ons open waait,
als een vuur dat in ons oplaait.
Moeilijk soms, pijnlijk soms, tegen de verdrukking in, tegen onszelf in.
Moge die vrede van Jezus ons deel zijn.
Vandaag en tot in eeuwigheid.
Geven wij hier elkaar en thuis een teken van zijn vrede.

Vredeslied: Vrede voor jou

1^e lezing 1 Kon 17, 2-16. (met inleiding)

De Eeuwige richtte zich tot Elia met de woorden: 'Ga weg van hier. Ga naar het oosten en zoek een schuilplaats in de wadi Kerit, aan de overkant van de Jordaan. Drinken kun je uit de rivier en ik heb de raven opgedragen je daar van voedsel te voorzien.' Elia deed wat hem werd gezegd, hij ging weg en trok zich terug in de wadi Kerit, ten oosten van de Jordaan. De raven brachten hem daar 's ochtends en 's avonds brood en vlees, en water dronk hij uit de rivier.

Maar doordat het almaar niet regende in het land, viel de rivier na verloop van tijd droog. Toen richtte de Eeuwige zich tot Elia met de woorden: 'Ga naar Sarefat in de buurt van Sidon, en neem daar je intrek. Ik heb een weduwe daar opgedragen je van voedsel te voorzien.' Elia ging op weg naar Sarefat, en toen hij bij de stadspoorten aankwam, zag hij een weduwe die bezig was hout te sprokkelen. Hij riep haar en vroeg of ze een kommetje water voor hem wilde halen, zodat hij zijn dorst kon lessen. Terwijl ze wegliep om water te halen, riep hij haar na of ze ook een stukje brood voor hem wilde meenemen. 'Zo waar de Eeuwige, uw God, leeft' antwoordde zij, 'ik heb niets meer in voorraad, alleen een handjevol meel in de pot en een restje olijfolie in de kruik. Kijk, ik heb net een paar takken geraapt om iets te eten te maken

voor mij en mijn zoon. Als dat op is, zullen we van honger sterven.’ Maar Elia zei: ‘Maak u niet ongerust. Doe wat u van plan was, maar bak van wat u in huis hebt eerst wat voor mij en kom me dat brengen. Daarna kunt u voor uzelf en voor uw zoon iets klaarmaken, want dit zegt de Eeuwige, de God van Israël: Tot op de dag dat ik weer regen op de aarde zal laten vallen, zal er meel in de pot zijn en zal de oliekruid niet leeg raken.’ De vrouw ging naar huis en deed wat Elia had gezegd. En ze hadden elke dag te eten, zij, Elia en haar familie. Er was meel in de pot en de oliekruid raakte niet leeg, zoals de Eeuwige bij monde van Elia had beloofd.

Lied: (uit Kapelbundel) Om warmte gaan wij een leven

Evangelie Joh 6, 47-58

‘Waarachtig, ik verzeker u: wie gelooft, heeft eeuwig leven. Ik ben het brood dat leven geeft. Uw voorouders hebben in de woestijn manna gegeten en toch zijn zij gestorven. Maar dit is het brood dat uit de hemel is neergedaald; wie dit eet sterft niet. Ik ben het levend brood dat uit de hemel is neergedaald; wanneer iemand dit brood eet zal hij eeuwig leven. En het brood dat ik zal geven voor het leven van de wereld is mijn lichaam.’

Nu begonnen de Joden heftig met elkaar te discussiëren: ‘Hoe kan die man ons zijn lichaam te eten geven!’ Daarop zei Jezus: ‘Waarachtig, ik verzeker u: als u het lichaam van de Mensenzoon niet eet en zijn bloed niet drinkt, hebt u geen leven in u. Wie mijn lichaam eet en mijn bloed drinkt, heeft eeuwig leven en hem zal ik op de laatste dag uit de dood opwekken. Mijn lichaam is het ware voedsel en mijn bloed is de ware drank. Wie mijn lichaam eet en mijn bloed drinkt, blijft in mij en ik blijf in hem. De levende Vader heeft mij gezonden, en ik leef door de Vader; zo zal wie mij eet, leven door mij. Dit is het brood dat uit de hemel is neergedaald. Het is niet het brood dat uw voorouders aten; zij zijn gestorven, maar wie dit eet zal eeuwig leven.’

Lied: Ps 25 III Refrein, laatste couplet, Refrein.

Levend woord

Overweging 12 juni 2021

bij 1Kon17 (Elia bij de weduwe) en Joh14 (ik ben het brood des levens)

Brood voor onderweg

Elia is op de vlucht en leeft in de woestijn. Hij wordt gevoed door de raven in de lucht en het water van de rivier. Maar hij heeft geen eigen bronnen, geen kruiken met olie en meel. De weduwe wel, al lijken ze opgedroogd. Op zijn aanwijzingen en oproep tot vertrouwen, gaan haar bronnen weer open en stromen over van overvloed. Jezus beschrijft hoe hij verbonden is met de bron van wat ons echt voeden kan: het brood des levens. Is dat het dagelijks brood dat we eten? Ja, zou ik zeggen, want we weten hoe kostbaar het brood is dat we mogen eten. Maar het is niet het brood alleen, het is meer dan dát, wat ons voeden kan. Het is ook wat in ons leeft en wat we aan elkaar geven.

De theeceremonie (zie Beth Kempton: “Wabi Sabi”)

Misschien heb je in een film wel eens een Japanse theeceremonie gezien, of er zelfs wel eens een meegemaakt: een sereen moment van aandacht voor de thee, de ontmoeting en het ritueel. De basis ervan zijn vier uitgangspunten, die bekend staan als ‘wa’ (harmonie in de omgang), ‘kei’ (eerbied voor elkaar en de voorwerpen), ‘sei’ (zuiverheid) en ‘jaku’ (kalmte). Het ritueel vormt een bron van rust om de

hectiek van alledag even achter je te laten en het beste in elkaar naar boven te halen. In het gesprek dat volgt, is er wederzijdse interesse en klinkt er dankbaarheid door. De gasten zijn attent, houden rekening met elkaar en zijn elkaar behulpzaam. Er brandt vuur, het water kookt, de stenen kommen staan klaar, de lucht is vol van de geurige thee. Alle elementen, het hele leven, alles komt even op één moment samen, dat buiten de tijd lijkt te staan, een rustpunt in de tijd. Misschien klinkt het exotisch, maar er zijn vast rituelen in je leven, waar je deze zaken ook vorm geeft, op een manier die bij jou past. Of momenten van omgaan met elkaar, waar 2 of 3 bijeen zijn, waarin deze principes helpen om het ritueel nog krachtiger te maken, om elkaar met nog meer aandacht te ontmoeten.

Schering en inslag (zie Prince of Egypt: “het lied van Jethro”)

Soms lijkt het wel of er een soort filter in ons bestaat, een soort voorkeur om voor heel bepaalde zaken en mensen te vlammen. Of heel bepaalde waarden of emoties die we telkens weer zoeken: blijdschap om het leven, dankbaarheid om wat je ontvangt, frustratie om wat niet uit je mond of handen komt, irritatie omdat anderen zo anders zijn, verontwaardiging om wat aan je gevoel van rechtvaardigheid raakt, of woede waar mensen tegen jouw heilige huisje schoppen. Blijkbaar is deze grondstructuur van wie we zijn en wat we zoeken niet in ons allemaal hetzelfde, het gaat in ieder van ons een eigen weg, vanuit onze eigen jeugd en ontwikkeling gevormd tot de bijna vastliggende schering van wie wij zijn: de draden die vastliggen in het weefgetouw. Is het niet wonderlijk hoe we in ons leven van alles meemaken? Dat allerlei mensen en gebeurtenissen deel van ons worden. We doen allerlei dingen, bewust of onbewust. We lopen aan mensen voorbij of nemen de tijd voor hen. Waarvoor en voor wie hebben we oog? Wie en wat blijft ons bij en hoe komt dat? Zo zijn er heel bepaalde mensen die ons kunnen inspireren, door hun idealen, de offers die ze brengen, het gebaar dat zij in hun leven maken. Soms raakt iets of iemand in ons aan iets dieps, dat zich met heel bepaalde dingen wilt bezighouden en voelt: ik wil hier iets mee of ik wil meer van jou weten, ik wil meer van diegene in mijn leven. Zij vormen de inslagen in onze levens, zij geven ons leven kleur en richting, al is het maar voor een tijdje dat we met hen oplopen. Zij vormen voor ons brood voor onderweg.

Welke mensen inspireren jou? Wat doet diegene waar jij ook wel wat meer van zou willen? En is er een klein stapje dat je kunt zetten om iets daarvan te gaan doen?

De confrontatie aangaan

Door zo dieper in ons leven, onze inspirerende helden en onze patronen te duiken, merk je hoe je specialist van jezelf bent geworden en van jouw mens-zijn, hoe moeilijk en zwaar dat soms is. De confrontatie met jezelf aangaan kan enorm zwaar zijn, vooral als er zaken zijn die vastzitten en niet in beweging komen. Een enorme onmacht of gevoel van minderwaardigheid kan je tijden lang lamleggen. Het kan heel lastig zijn om in beweging te komen en met hele kleine stapjes iets in jezelf te veranderen. Zeker als je omgeving je vastketent aan wie jij altijd was en dus zult zijn. Of als je weinig kans krijgt of waarneemt. Maar ergens een keer, raakt iemand je even aan, zegt iemand iets op een moment dat je ervoor open staat, waardoor er iets in beweging komt en gaat stromen. Juist door jezelf echt te kennen, kun je er ook voor anderen zijn en horen wat in hen leeft. Het tapijt van ons leven ontstaat voor onze ogen, de motieven worden steeds helderder. Wat mooi hoe je bepaalde dingen in je leven hebt gedaan en volbracht! Hoe je er soms op cruciale momenten voor een ander was! Of hoe je al je kwaliteiten en inzet met elkaar verbond om bepaalde zaken te bereiken! Hoe je soms vol was om van jouw geluk te delen! Hoe je volhield en uit een moeilijke periode kwam! De wijsheid en schoonheid ervan is niet alleen voor onszelf. Het is een getuigenis van Gods weg met en in ons, een geschenk dat we ontvingen en

doorgeven. Het offer van ons leven, de olie uit de kern van ons zijn. Mogen ook wij voor anderen brood zijn voor onderweg.

Stilte (muzikaal intermezzo)

Geloofsbelijdenis

(uit 'Kort Credo' ingekort)

Ik geloof in Jezus Christus

Omdat hij geloofde in een vriendschap
die tot een andere wereld leidt
waarin liefde zal heersen,
en omdat hij daarvoor wilde sterven.

Omdat hij van het leven zo hield
en alles met iedereen deelde.

Omdat hij als geen ander heel eenvoudig
sprak over alles wat hem ter harte ging:
het leven, de liefde, de dood,
de schoonheid van de wereld en de toekomst.

Omdat hij ten overstaan van iedereen
uitsprak wat hij ten diepste geloofde.

Omdat hij het nooit heeft aangelegd
met de leugen, noch met de vleierij,
noch met enige lafhartigheid
tegenover de machtigen van zijn tijd.

Omdat hij de angst heeft gekend
toen hij wist verraden te zijn.

Omdat in zijn ogen
iedereen evenveel waard is,
mensen met dorst naar liefde en leven.

Omdat hij over de Ander sprak
en Hem zijn Vader heeft genoemd.

Omdat niets ooit zijn stem tot zwijgen kan brengen,
omdat hij zich op zijn levensweg omkeerde
en eenvoudig zei: 'Jij, volg mij'.

Amen

Voorbede

Accl. Adem ons open

We bidden voor de mensen die gevangen zijn door angst. Angst voor ziekte, angst voor versoepelingen, angst voor vrijheidsberoving, angst voor elkaar. Wilt u erbij zijn zodat angst weer kan worden tot een gezond gevoel van waarschuwing en het onnodig beklemmende wegnemen?

Wilt u er zijn voor allen die op hun eigen manier het goede doen, dat moet gedaan. De vrijwilligers die de handen uit de mouwen steken, de mensen die vol houden, de jonge ouders die hun gezin en hun werk moeten verzorgen, de mensen die contact houden door alles heen. Wilt u hen het vertrouwen geven dat het goed is wat zij doen, al zien zij er zo vaak zelf niet meteen de vruchten van.

We bidden u voor hen die iemand verloren hebben. Zo plotseling soms, soms is de leegte enorm. Wilt u erbij zijn met uw licht en liefde.

We bidden u voor de jonge mensen die zonet eindexamen hebben gedaan in dit woelige schooljaar. Wilt u bij hen zijn als zij nieuwe wegen in hun leven gaan inslaan en de nodige mensen en momenten op hun pad brengen. Wilt u hen het vertrouwen geven om deze nieuwe tijd aan te gaan.

Accl. Adem ons open

Eigen /ingestuurde intenties

Lichtje van de maand gaat naar Sjef van de Pol. Zijn moeder is pas geleden overleden, waar hij jarenlang voor gezorgd heeft, zelfs toen zij verhuisde naar Merefelt. Zijn hulpvaardigheid is een toonbeeld van altijd klaar staan voor ieder die hulp nodig heeft.

Accl. Adem ons open

Afsluiting voorbede.

Zijn wij een ogenblik stil voor onze persoonlijke intenties die wij dragen in ons hart.

Onze Vader

Onze Vader, die in de hemel zijt,
uw naam worde geheiligd,
uw koninkrijk kome,
uw wil geschiede op aarde zoals in de hemel.
Geef ons heden ons dagelijks brood
en vergeef ons onze schulden,
zoals ook wij onze schuldenaars vergeven
en leid ons niet in verzoeking
maar verlos ons van de boze.
Want van u is het koninkrijk en de kracht en de heerlijkheid, in eeuwigheid. Amen.

Brood voor onderweg

In jouw naam zijn wij hier samen. Wij noemen jou God en Vader.
Niemand heeft jou ooit gezien, maar elke dag opnieuw is het duidelijk
hoe jij werkzaam aanwezig bent,
daar waar mensen elkaar vinden en van elkaar houden,

daar waar mensen de handen ineenslaan en kleine stappen zetten
om deze wereld om te bouwen tot uw wereld.

Wij zien je aan het werk God,
in de ontluikende liefde tussen mensen, in groeiende solidariteit, in blijvende verbondenheid, in kleine
en grote inzet voor vrede en gerechtigheid. Wij zien je aan het werk in Jezus, uw Zoon; de woorden die
Hij sprak, waren jouw woorden en worden nu de onze.

Zijn keuze voor kleine mensen was jouw keuze en wordt nu de onze.
Hem willen wij hier noemen als inspiratie,
als wegwijzer voor ons leven,
als blijvende oproep om te blijven doen wat Hij ons heeft voorgedaan.

Lied: het lied van het brood (GvL 457 coupl. 1, 3, 4 en 5)

Gedachte: *(een verhaal uit India, naar Ps 8 vers 6)*

Eens, lang geleden, toen God klaar was met het maken van de wereld, wilde Hij voor de mens een stuk
van zijn eigen goddelijkheid achterlaten, een vonk van zijn wezen, een belofte aan de mens wat hij kon
worden als hij zich inspande.

Hij zocht naar een plaats om deze goddelijke vonk te verbergen want, zo legde Hij uit, wat de mens al te
gemakkelijk kan vinden, zou hij niet naar waarde schatten.

‘Dan moet U de goddelijke vonk op de hoogste bergtop ter wereld verbergen’, zei een van zijn
raadgevers. God schudde het hoofd. ‘Nee, want de mens is een avontuurlijk schepsel en hij zal vlug
genoeg leren de hoogste bergtop te beklimmen’.

‘Verberg het dan, o Eeuwige, in de diepte der aarde.’ ‘Ik denk het niet’, zei God, ‘want op een dag zal de
mens ontdekken dat hij kan graven naar de diepste plaatsen der aarde’.

‘Midden in de oceaan dan, Meester?’ God schudde het hoofd. ‘Ik heb de mensen verstand gegeven, en
weet je, op zekere dag zal hij leren om schepen te bouwen en de machtigste oceanen over te steken’.

‘Wat dan, Meester?’, riepen zijn raadgevers. God glimlachte. ‘Ik zal het op de meest ontoegankelijke
plaats verbergen, de enige plaats waar de mens nooit naar zal zoeken. Ik zal het diep in de mens zelf
verbergen’.

Zegen

Moge de goede God je zegenen,
als je je handen opent om te ontvangen;

Moge zij je troosten als je verdriet hebt,
om wat was en niet weer komen zal;

Moge hij je aanmoedigen als je oude dingen
onder ogen ziet en nieuwe dingen uitprobeert;

Moge zij je steunen als je iets nieuws verwelkomt
en een plek in je leven geeft;

Want God gaat met je mee, door alle seizoenen,
in alle kleuren, alles in allen.

Amen.

Lied: GvL 639 Van licht en stem

Muziek